

Nói Cười Như Chuyện Một Đêm Mơ

Sáng, chờ nắng. Nắng lên.
Chiều, chờ đêm. Đêm tới
Có cái để chờ đợi
để nói chơi vậy mà...

Nhớ những bãi tha ma
bầy dơi ngang cái vút
Một trái đạn bay vút
qua đầu rồi bay luôn...

Sáng, những người lính buồn
chờ địch, không thấy địch
Lệnh không cho xuất kích
Tiếng đại bác ì ầm...

Chắc ở cuối rừng thâm
ai kia cũng vậy đó?
Mười năm đời dang dở
nhiều bài thơ vút ngang!

Khi cuộc chinh chiến tàn
sáng, chiều thành quá khứ
Một bên nằm trong rọ
Một bên ngoài hàng rào...

Không một sáng chiều nào
có một bài thơ đẹp
Tha ma ủi sạch hết
khoai, sẵn hiện hình người...

Mặc đồ đẹp đi chơi
hay tả tơi cũng được!
Đâu nữa tình Non Nước?
Đâu Cô Gái Lam Hồng?

Nỗi buồn lính mênh mông
tàn binh và tàn bạo
khác nhau ở màu áo
khác nhau ở tình người!

Chờ nắng lên, nắng rơi
Chờ đêm tới, đêm rụng
Nửa Thế Kỷ Giải Phóng
mới nửa chừng cái ôm!

Hòa Bình là giọt sương
khô queo thành giọt máu
Giọt máu khô rêu rạo
biết bao nhiêu người già!

*Bao giờ ngày sẽ qua
không cần mình mong đợi?
Bao giờ trong đêm tối
thấy lá cờ trở bông?*

Trần Văn Lệ